



Datum: 17.04.2020

Medij: Politika

Rubrika: Srbija

Autori: Olivera Milošević

Teme: Triatlon

Naslov: Trčanjem pobedio multipla sklerozu

Napomena:

Površina: 507



Strana: 29

Трчањем победио мултипла склерозу

Слободан Јотић болести пркоси „корона полумаратоном”



Фото О. Милошевић

Маратонац с мултипла склерозом

Оливера Милошевић

Пожаревац – „Да човек има потребу да гледа уназад, имао би очи на потиљку”, често уме да каже Слободан Јотић из села Петка надомак Пожаревца, који је, управо гледајући само напред, успео да победи неизлечиву болест – мултипла склерозу. У битку је кренуо непријатељским најачим оружјем – кретањем. Уместо да јој се повинује и заврши у кревету, како ова болест најчешће побеђује, Слободан је одлучио сасвим супротно – да јој пркоси. Први ударац задао јој је активном шетњом, па лаганим трчањем.

Болест је узвраћала – вртоглавицама, замарањем, губитком функције десне руке, па све до губитка вида на једном оку и делимично на другом. Али, Слободан се није предавао. Напротив. Наставио је да се одупире трчећи, све док болест није поступала. Није било нимало лако. Борба је трајала дуже од деценије, а јунак ове приче у међувремену је постао маратонац. Истрачао је чак 38 полумаратона и два маратона – београдски и атински. То му је улило само-поуздане, очеличило га, па је прошле године заиста постао и „челични човек” издржавши једну врсту „Ајронмен триатлона”, који самим називом алудира на снагу и издржљивост ко-

Петиција за слободно трчање

Слобин дух не мирује, баш као што га ни ноге не држе на једном месту. Ових дана осмислио је и поставио онлајн петицију да тркача заједница у Србији добије дозволу за индивидуално вежбање забране кретања. Дозвола би важила за кретање до пет километара од места стanovaња, три пута недељно од 19 до 21 сат. Још није познат исход.

ју мора да има такмичар. Осим што је истрачао 21,1 километар, Слободан је препливао 1,9 км и бициклом прешао 90 километара. Уз Шпанца Рамона Ароја, по коме је снимљен филм „100 метара”, Слободан је једини на свету са мултипла склерозом који је издржао ове дисциплине триатлона.

Да је пркос његово друго име, потврдио је ових дана када вирус корона коси и здраве, а камоли хроничне болеснике. Поново је одлучио да употреби већ испробане методе. И тако је настао „корона полумаратон”.

Решио сам да истрчим полумаратон у знак пркоса и борбе против вируса корона. То сам и учинио. Када сам успео да ставим под контролу болест која је за медицину неизлечива, и од ње је само остала дијагноза, намера ми је да покажем да све може да се победи снагом воље. Побиђемо и овај вирус, прича за „Политику”.

У ванредном стању, и полумаратон је био ванредни, и то 39. Истрачао га је, каже, за своју душу, али је објавом на фејсбуку мотивисао и друге, па су његови саборци са бројних стаза широм Србије, почели да му се пријужују. Без такмичења може, али без медаља тешко, па је Слоба осмислио и то.

Идеја је да сви који желе, током априла истрче полумаратон, где ко може у овим условима – у свом крају, дворишту, стану, чак и на траци. Прикупићемо на крају резултате и прогласити најбоље. Наручићемо медаље и свако ће платити своју. Већ су нам се јавили неки дизајнери са својим идејама за изглед медаље, а за најбоље решење гласаћемо на фејсбуку, прича с несクリптивним узбуђењем.

Слободану је дијагноза постављена 2006. године у Италији, где је радио као возач камиона. До тада је био снажан и здрав, па је вест од лекара тешко примио. Али само накратко. Бацио се на упознавање непријатеља и победио. Из Италије се пре пет година вратио у родну Петку, ту му је, каже, лакше да тренира и живи.

Ова прича није о болести већ о победи, поручује на крају разговора, баш исто као и пре четири године када смо објавили животну причу Слободана Јотића.

